

Torrent de can Guilera - Sant Muç - Can Ramoneda

Rubí

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: A l'oest del nucli de Rubí, 08191-RUBÍ
Emplaçament Fons d'una vall fluvial

Coordenades:

Latitud: 41.5233
Longitud: 2.01603
UTM Est (X): 417904
UTM Nord (Y): 4597318

Classificació

Número de fitxa 08184-52
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Com tots els elements del patrimoni natural té un alt grau de fragilitat davant els canvis a les condicions ambientals.
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: AGÈNCIA DE L'AIGUA - Generalitat de Catalunya, Pça. Sant Jaume, BARCELONA i altres.

Fitxes associades:

[Ermita de Sant Muç](#)
[Connector biològic de Rubí](#)
[Masoveria de Sant Muç](#)

Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dj., 25/01/2001 - 01:00

Descripció

Prop de la casa i del torrent de Sant Muç hi ha dues fonts molt conegudes: la de l'Avellana (restaurada l'any 1891) i la de la Mare de Deu del Carme, amb una taula i bancs de pedra (RUFÉ, 1984a; 1997a). Entre la fauna es pot observar la cucut, el puput i l'abellerol, així com el teixó. Destaca, així mateix, la vegetació de pi blanc que ha substituït les antigues vinyes. De tota manera, en els llocs menys degradats comença a aparèixer alguns rebrots d'alzines (BONELL et alii, 1999) i a les zones més humides vegetació típica de riera. A la part final hi ha una albereda. Destaca l'existència d'una avellanosa, sobre Sant Muç.

Observacions:

El torrent de can Ramoneda, es deia també del Cafiat (GARCÍA, 1996)

Història

L'any 1599, els boscos eren tan grans que es demana augmentar el sou al batlle per haver molta terra boscosa i grans torrents i voltes (XERCAVINS, 1989). Al costat de l'ermita de Sant Muç hi ha la font del mateix nom, molt deteriorada per l'aiguat de 1962 que va ensorrar la mina. L'aigua que d'ella brollava omplia la bassa per regar els horts. Destaca també un safareig tot voltat per unes monumentals alzines centenàries barrejades amb alguna mostra d'altres espècies com acàcies, roures i àlbers. A més es troben moreres, desmais i un gran xiprer, a més d'algunes heures que amaguen el tronc d'un gran arbre mort (om?) (RUFÉ, 1984a; 1997a). Al segle XVIII, un important apogeu agrícola anà augmentant les necessitats d'aigua de la població, per la qual cosa, el cabal antic restà insuficient. S'hagué d'idear la rectificació del curs del torrent per a solucionar el problema. Fins llavors, aquest torrent passava pel darrera del castell i s'unia al torrent de can Xercavins. L'any 1753 s'obrí un nou curs en direcció a la riera. Es va partir la sèquia que conduïa les aigües d'aquest torrent al molí del castell i construïren el pont aquèeducte de can Claverí (GARCÍA, 1996).

Bibliografia

BONELL, Jordi et alii (1999) Itineraris locals de natura i excursionisme, Rubí: Centre Excursionista de Rubí - Institut Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament de Rubí. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Informació oral R. Bosch, R. Sánchez, J. Simó i E. Xercavins (novembre 2000, abril 2001)

